

- genom att anta artikel 3.1 i premiärministerdecretet av den 3 september 1999 med rubriken "Riktlinjer och regler om samordning med ändringar och tillägg till den tidigare Riktlinjer och regler för samordning för tillämpning av artikel 40.1 i lag nr 146 av den 22 februari 1994 om bestämmelser för bedömning av inverkan på miljön", som medförde ändring av punkterna i och l i bilaga A till presidentdecretet av den 12 april 1996 med rubriken "Riktlinjer och regler för samordning för tillämpning av artikel 40.1 i lag nr 146 av den 22 februari 1994 om bestämmelser för bedömning av inverkan på miljön", enligt vilken det är möjligt att undanta projekt avseende anläggningar för återvinning av farligt och icke-farligt avfall, vilka har kapacitet för mer än 100 ton per dag och omfattas av bilaga I till direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, från det krav på att det skall genomföras en miljökonsekvensbedömning som föreskrivs i artiklarna 2.1 och 4.1 i nämnda direktiv, och
- genom att anta artikel 3.1 i premiärministerdecretet av den 3 september 1999, i vilken det fastställs ett kriterium som inte är ändamålsenligt för att fastställa om ett projekt som omfattas av bilaga II till direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 97/11, skall vara föremål för en miljökonsekvensbedömning, eftersom det kan medföra att projekt som har en betydande inverkan på miljön undantas från det angivna kravet på bedömning.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 31, 5.2.2005.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 november 2006 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Staatssecretaris van Financiën mot Joustra, B.F.

(Mål C-5/05) (¹)

(Skattebestämmelser — Harmonisering av lagstiftning — Direktiv 92/12/EEG — Punktskatt — Vin — Artiklarna 7-10 — Fastställande av vilken medlemsstat som har rätt att ta ut punktskatt — En privatpersons förvärv för eget och andra privatpersoners bruk — Ett transportföretags leverans i en annan medlemsstat — Regler som gäller i destinationsmedlemsstaten)

(2006/C 331/10)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Financiën

Motpart: Joustra, B.F.

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Hoge Raad der Nederlanden – Tolkning av artiklarna 7, 8 och 9 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57) – Vin som inköpts i en medlemsstat av medborgare i en annan medlemsstat utan vinstsyfte och som har transporterats av ett företag från den sistnämnda medlemsstaten – Punktskatt erlagt i den förstnämnda medlemsstaten

Domslut

Rådets direktiv nr 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, i dess lydelse enligt rådets direktiv 92/108/EEG av den 14 december 1992, skall tolkas så, att när en privatperson, såsom i målet vid den nationella domstolen, inte agerar yrkesmässigt och i vinstsyfte när denne i en medlemsstat för eget och för andra privatpersoners bruk förvärvar punktskattebelagda varor, som släppts för konsumtion i nämnda medlemsstat, och därefter uppträder åt ett transportföretag, med säte i samma medlemsstat som han själv tillhör, att frakta varorna till honom för hans räkning, är artikel 7 men inte artikel 8 i direktivet tillämplig, varför punktskatt även skall tas ut i denna medlemsstat. Enligt artikel 7.6 i samma direktiv skall, i så fall, den punktskatt som erlagts i den första medlemsstaten återbetalas i enlighet med artikel 22.3 i direktivet.

(¹) EUT C 68, 19.3.2005.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 30 november 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-32/05) (¹)

(Fördragsbrott — Miljö — Direktiv 2000/60/EG — Kommissionen har inte underrättats om införlivandeåtgärderna — Skyldighet att anta en nationell ramlagstiftning — Saknas — Artiklarna 2, 7.2 och 14 har införlivats ofullständigt eller inte alls)

(2006/C 331/11)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Pardo Quintillan och J. Hottiaux)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: S. Schreiner och P. Kinsch, avocat)